

סידור תפלה להרש"ש

דגופא בגופא.

שמע יחוד ה הו יה גי' ייא' דס"ג יאההויהה זיווג חילו' דאו"א

ע"ב דט"ב מל' דחסד	מדריגה שביעית	יאההויהה בכתר
צירורי צ"ן דט"י ואבא	יוד הי ויו הי	יאהלוההים במכ"ד
וז"א	מדריגה חמישית וו'	

ע"ב דס"ג מל' דגבורה	יוד הי ואו הי	יאהדונהי בז"ת
צירורי צ"ן דנוק' דעתיק	יוד הי ואו הי	גי' ג"ר
ואימא ונוק' דז"א הכולל	מדריגה ג' וו'	

ע"ב דמ"ה מל' דתנה"י	יהוה
צירורי צ"ן דא"א	יוד הא ואו הא
ויש"ס ויעקב	מדריגה ב' שיהא ד'

ע"ב דצ"ן מל' דמל'	י יה יהו יהוה	ס"ה גי' רפ"ח לחצר אלו
צירורי צ"ן דנוק'	מדריגה ז' פנים דמל'	הרפ"ח עם פנים דמל' שס
דא"א ותבונה ורחל	יוד הה וו הה	צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י גי' ע' מיסוד דאימא.

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח ווו יוד הה וו הה	גי' ע' מיסוד דאימא.
מבינה דאימא	מוז'ת דאימא
נשמה וד ה וו ה	יוד הי ואו הי גי' ע

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דאי'	חיה דנרנח"י	נשמ' דנרנח"י
עם מוחין פנימים דעיבור דל' דל' ול' דללס שהס ג'	דנפש דנ"ר	דנפש דנ"ר
אלהים עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין בהס	דנשמה	דנשמה
שהס ג' אהי"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות	אהי"ה	אהי"ה
ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר	יהוה	יהוה
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.	אלהים	אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירורים הנז' הכלול' בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריאה :

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתבו' לת"ת	חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דתבו' ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.	דנפש דנ"ר דנשמה
	אהי"ה ויהוה ויהוה ויהוה
	אלהים
	ישראל

דיוצר

ישראל יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוף ו"ק דיס"ס
 עם מקיפי ה"ר"מ המלוזשים בהם עם המוחין דיניקה המלוזשים
 בהם שהם י"ה דאלהים דיודין בהכאה גי' ש' מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים
 דההי"ן בהכאה גי' ר' מקיף דצינה. וי"ה דאלהים דאלפין מקיף דחסדים.
 וי"ה פשוט דגבורות שניהם גי' אל"י עם חלקי הגרנח"י והמקיפים המלוזשים
 בהם שהם ט' אהי"ה וט' היות וגקודתם כידוע שהם היות וגשמות וחיות וגשמו'
 דרוחות דגרנח"י דנח"י ודגרנח"י דרות דרות דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

יחידה דגרנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

נשמה דגרנח"י דנח"י
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דגרנח"י
 דנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

חיה דגרנח"י דנח"י
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

נשמה דגרנח"י דרוח
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דגרנח"י
 דרוח דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

חיה דגרנח"י דרוח
 דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

צינה

חכמה

הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 ה ה ה ה ה

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 ה י ה י

חסדים
 יוד הא
 גבורות
 י ה
 גי' אל"י

גי' ש'

מוחין מקיפים דל"מ דל"ס דו"ק דיס"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוף'
 ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דחו"צ דצינה דז"א. וזר"ח גם דכתר :
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתצו' להעלותו לס'ת דתצו'. ומלטננת
 העטרה הנז' ללורך הדעת דז"א :

סידור תפלה להרש"ש

דערבית

ישראל יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרלו' ו"ק דיס"ס עם מוחין פנימים דל' דללס המלוזשים זהם עם מוחין פנימים דיניקה המלוזשים זהם שהם אלהים דיודין וריצוע אלהים פשוט שהם גי' ש"ך והם מוחין דחו"ג, ואותיות דריצוע אלהים מלא שהם מ"א אותיות גי' אר"י והם מוחין דחו"ג עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוזשים זהם שהם ד' אהי"ה וד' הוי"ת ונקודותיהם כידוע, שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרומות דנרנח"י דנפש דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

חיה דנרנח"י דנפש	חיה ונשמה דרוח דנרנח"י	נשמה דנרנח"י דנפש
דרוח דנשמה	דנפש דרוח דנשמה	דרוח דנשמה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָהוּ יְהוָהוּ	יְהוָה

חכמה	אֵלֶּף לְמַד הִי יוֹד מֵם	צניח	א א אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּהִים
גי' ש		גי' ר	

ח"ג דדעת
אֵלֶּף. אֵלֶּף לְמַד. אֵלֶּף לְמַד הִי. אֵלֶּף לְמַד הִי יוֹד,
אֵלֶּף לְמַד הִי יוֹד מֵם
 גי' אר"י

מוחין פנימים דיניקה דל' דללס דו"ק דיס"ס. לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרלו' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דצינה דז"א :
 יכוין לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד התצונה ולהעלותו לת"ת דתצונה ומלטנת העטרה הנז' ללורך הדעת דז"א :

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמ"ס דא"א מוחין דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמ"ס דא"א מין"ך דע"ב דא"א וקס"א לאימא מן"י דע"ב דא"א מצג"ה דמ"ס דא"א וע"ב וס"ג לדעת מן"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמ"ס. ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה ומאח"פ דא"ק לעתיק וכן מזה לזה עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלופים לעלות מ"ן כל פר' לפרלו' שלמעלה ממנו כדי שיזדווגו כל הפרלופים הנז' במלת אחד להמשיך. מוחין דגדלות לפרלו' שלמטה מהם :

יהוה אלהינו

אבא

מין ד' דע"ב דחח"ן דמ"ס

דא"א

אהיה

יהוה

יוד הי ויו הי

לחח"ן דא"א ויססו"ת.

יהוה אלהינו

דעת

מין ד' דע"ב דד"ת דמ"ס

דא"א

אהיה

יהוה

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי

לד"ת דא"א ויססו"ת

אלהינו

אימא

מין ד' ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א

אהיה

יהוה

אלף הי יוד הי

לבג"ה דא"א ויססו"ת

יכוין לסלק האור שבפ"ת
אמל' דנלח דתבו' ולהעלו'
לת"ת דידה ועי"כ מלטנן
הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א

יכוין לסלק האור שבפ"ת
דהוד דתבונה ולהעלותו
לת"ת דידה ועי"כ מלטנן
הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א

יכוין לסלק האור שבפ"ת
דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת
דידה ועי"כ מלטנן הפרק
הגז' ללור' חסד דז"א.

יוד הי ויו הי

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

ביוצר

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח
מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א
ומשם למזל ח' כולר חסד ומשם לדעת העליון ונקא
מזל י"ג :

יוד אלף הי ויו הי יוד הי ויו הי ויזווגו הכ' מזלות ע"ב וקס"א
וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל
לכחצ"ד (* דאבא

בק"ש דערצית יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.

יהוה

יהוה יהוה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

אהיה

יכוין לדבק ולקשר חיה
שלו עם חיה של
הלדיק לעורר מ"ד
דא"א.

(**) יכוין לזווג את א"א והיא מעלה
מ"ן ע"י נשמתו ונשמה הלדיק
וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד
ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י
שם ע"ב ומזווגים ע"י שם ע"ב.

יכוין לדבק ולקשר חיה
שלו עם חיה של
הלדיק לעורר מ"ד
דאבא.

אחד

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
(**) כלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ונ"ח כ"כ יכוין לזווגם כנו' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא ד' נוקביה
 לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספ"י תנה"י דז"א שבה שם אדני
 אחדות גמורה **יאהדונהי**

ימסור נפשו עק"ה
 ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
 הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
 ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב
 ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
 הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
 ולהמשי' לה **יאי דס"ג דאותיו' מכתר**

ימסור נפשו עק"ה
 בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
 שריפ' **הרה** יוד הי ואו הי
 הרג **וני** יוד הא ואו הא
 ומנק **היה** יוד הה וו הה

וחכמ' דאי' והם כמס' אל' צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
 דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה
אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
 הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
 דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
 מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
 דו"ק לזו"ן.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 יהוה

אהיה
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
 ייה יהו יהוה רפ"ח
 ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
 עם לאה **יאהדונהי**

אהיה אהיה
יהוה יהוה

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
 אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
 שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
 היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
 הבירורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אלהים
אלהים
אהיהוה
יהוהוהו
אלהים

אהיהוה
יהוהוהו

יאהדונהי
 לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
 גם יכוין לסלק האור שבפרק
 אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
 לת"ת דידה ומלטקן הפרק הנז'
 ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה להרש"ש

לו

<p>כ"ט אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה אֱדֹנָי</p>	<p>כ"ט י</p>	<p>כ"ט אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה אֱדֹנָי</p>
---	---------------------------	---

יוד היוויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרמק"י שבהם ומקיפי' כנ"ל:

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

צינה

חכמה

<p>הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה</p>	<p>הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי</p>
---	---

גבורות מסדים
יוד הא יה למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרמק"י שבהם ומקיפי' כנ"ל.

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה

צינה

חכמה

<p>א א א א א אלהי אלהים</p>	<p>א א א א א יוד מם</p>
------------------------------------	--------------------------------

אלף, אלף למד, אלף למד הי. אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם

למ"ן לאו"א

סידור תפילה להרש"ש

הוה יוד יוד יהה הא הי וו ואו ואו. הה הא הי.
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו י י ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם ז"ן מזכרים מזכירי א"ח שנפלו במקום ז"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לא"ח ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לא"ח ע"י שגם הם יצברו מזכירי אחריים דא"ח שנפלו במקום. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מזכירי עי"ו שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הזכירים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ עם טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איהיהיה

יוד הי ויו הי
יאהיהיה

ומוליאים הי"ס דמ"ה ממנח דא"ק עם תשלום הי"ס דז"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לזכירים הגז' ונמשכים המוחין הגז' עם הנרכ"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חז"ד דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחז"ד דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג החז"ד דחג"ת דא"ח.

איהיהיה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דחכמה הגז' (זיולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איהיהיה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"ח

איהיהיה

ולהמשיך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (זיולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איהיהיה

ולהמשיך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"ח שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"ח.

איהיהיה

ולהמשיך

והמשך שפני המזון מו"ג דמ"ב דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא בכתרים ובחצ"ד ובז"ת

איהיהיה יאההיהה יאההיהה יאההיהה

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש ב' אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילוניות כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ש שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יא"ה**

(ב) וכמ"ש צס' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז זווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל צספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים צ' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הסי"ב **יא"ה**

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת רש"י
 אֱהִיָּה יֵהוּ אֱהִיָּה רֵאשׁ אֱהִיָּה יְהוּ אֱהִיָּה
 אֱהִיָּה יֵהוּ אֱהִיָּה יְהוּ אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יוֹד הִי וְהִי יוֹד הִי וְהִי יוֹד הִי וְהִי יוֹד הִי וְהִי

(ח) כונה זו היא צק"ס דערצית לצד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"צ וגם לעורר מ"ן דא' ע"י נשמה שלו ושם ס'ג ומזדווגים בצחי' כלים החילוניים דפנימיות שלהם :

יְהוּ יֵהוּ אֱהִיָּה

יוֹד הִי וְהִי יוֹד הִי וְהִי

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבצ"ד דאימא החו"צ ליסודה והחו"ג למלכותה.

יְהוּ יֵהוּ אֱהִיָּה
 יוֹד הִי וְהִי יוֹד הִי וְהִי

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם

דאימא שם ע"בשהוא צחי' טיפת ההזרעה והוא ע"צ של חיבות ליסוד דויסע ויצא ויע והוא צחי' חיה כי הכלי הוא צחי' נר"ן :

יְהוּ יֵהוּ אֱהִיָּה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דצ"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם צג"ה ודת"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנתם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין צנה"י חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' צנה"י דילה חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דנה"י

(ח) כן נראה מש' רוח הקודש ד"מ ע"ג יחוד צ' ועס"צ ותחלה יכוין למסור עלמו עק"ה כמ"ס לעיל במלת ה' אלהי' ה' וע"ס :

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר צק"ס שעה"מ נזדווגו ונתן בה צחי' הכלי ג' ע"צ גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן צוקבא הכוללת דכ"ד שעות צחי' הכלי ע"צ קדם. ועתה צק"ס דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא עי' ע"צ דחיבות וזווג וז"ן דהולדה צנפ"א והוכרחתו לצאר זה לפי שראיתי למי שרלה לומר דעי' וע"צ זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עס"צ : המסדר יא"ה

שמע יחוד ה הו יה נ"י א"ל ייאי יאההויהה

	מדרינג שניעית	מ' דחסד
ע"כ דע"כ	יוד הי ויו הי	כ"ו כ"ו דעתיק אנה ז"א
זיוג דנ"ר	מדרינג חמיסית	מ' דנבו'
ככתר יאההויהה	יוד הי ואו הי	כ"ו כ"ו דעתיק דעתיק איפה ניק ז"א כ"ו
אוחיוח	יוד הי ואו הי	מ' דתפא'
מספר	יוד הי ואו הי	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
כהנ"ד יאהלוההים	מדרינג שליסית	מ' דמלכות י
כז"ת יאהרונהי	יהוה	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
מספר	יוד הא ואו הא	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
	מדרינג שנית שביא ד'	מ' דמלכות י
	מספר סך כילכ רפ"ח	כ"ו כ"ו דארין יא"ב ז"א
	פניכ דמלכות	

אוצר החכמה

יוד הו הו הו

סך כולס נ"י כס משמע

כליכ דמ"ן עס מ"ן מיסוד דאימא

י' מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך. י' ע

כה המעלה מ"ן יהוא רוחא מיסוד דאימא

ריה ווו יוד הו הו הו י' ע

מז"ת דאימא

מכינא דאי'

יוד הי ואו הי י' ע

גמה וד הו הו

לסלק הארת הלבוש הגמסך מהארת עטרת יסוד דהכונה לה"ת
דהכונה ומלמנן הארת הלבוש הנז' לנודק ת"ת דז"א.
יכוין

<p>יכוין להמשיך מח"ן בנ"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דא"י עם מו' פנימיו דל' דל' ונ' דללס עם חלקי הנרנח"י והמקיפי' המלוכשי' זהם שהם ג' אהי"ה וג' הויות בני' כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה.</p>	<p>נשמ' דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן אֱהִיָּה יְהוָה אֱלֹהִים</p>	<p>חיה דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן אֱהִיָּה יְהוָה אֱלֹהִים</p>
--	--	---

לחח"ן בנ"ה דת"י דו"ק דכירורי'
 הגו' הכלולי' בחוך הנוק' העומדת
 בהיכל אהבה דברי'.

רוח דנרנח"י דנפש דנ"ר
 דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן
 אֵל הוּ יוֹ הוּ
 יוֹ הוּ ווֹ הוּ
 אֱלֹהִים

ישראל להמשיך מח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דכרלו'
 ו"ק דהבו' עם מקיפי הר"ם דללס המלוכשי' זהם
 עם המו' דיניקה המלוכשיס זהם מהם מלוי דרצוע דקס"א העולה
 בנ"י ש"ר והם מקיפי החו"צ דר"ם, ומ"א אותיות דקס"א העולים
 בני' ארי שהם מקיפי החו"ג דר"ם הגו' עם חלקי הנר"ן ח"י
 והמקיפי' המלוכשיס זהם שהם ט' אהי"ה וט' הויות ונקודותיהם
 כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י
 ודנרנח"י דרוח דרוח דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן :

אהיה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יְחִידָה לְנִרְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

חִיָּה וְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִרְנַח"י דְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אוּצַר הַחֲכָמָה
יְהוָה יְהוָה

חִיָּה וְנִשְׁמָה דְרוּחַ דְנִרְנַח"י דְרוּחַ דְנִשְׁמָה.

וְאֵה"ח 6025

חו"ג

חו"ב

אֱהִיָּהּ

אֵלֶּף אֵלֶּף הִי אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

אֵלֶּף לְמֵד פֶּא הִי יוֹד וַיּוֹ דָּלֶת הִי יוֹד

ג"י ט"ך מקיפי חו"ב

נ"י א"רִי מְקִיפֵי חו"ג דְלִמָּ דְלִס הִנּוּ

ר"ב דְלִס דְתַבּוּנָה.

לְחַח"ן בְּג"ה דַת"י דְכַחכ"ד וְחַג"ת דְפַר' ו"ק דְב"ן דְמ"ה וְדְב"ן
דְב"ן דְבִיגָה דְז"א.

יְכוּיִן לְסַלֵּק הָאוּר הַמְתַפְשֵׁט בִּיסוּד דְתַבּוּ' וְלִהְעִלּוֹתוֹ לַת"ה דְתַבּוּנָה
וּמִלְטַנְן הִיסוּד הִנּוּ' לְלוּרֵךְ הַדַּעַת דְז"א.

יִשְׂרָאֵל

ליל שב"ק

ישראל

יכוין להמשיך ג' קווי חמ"ן בג"ה דת"י דפרל' גה"י
וחג"ת דה' פרל' גה"י דחג"ת דפנימיות דיסוד'ה
עם המו' והגרנח"י המלוכנים בהם שהם כ"ו הוי"ת וכ"ו אהיה
ונקודות כידוע שהם יחידות וחיות ונשמות וחיות ונשמות לרוחות
דג"ר דגרנח"י דנפש דרוח דנשמה דמ"ה וכ"ן דמ"ה וכ"ן.

אהיה אהיה

אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אה"ח 6025

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אה"ח 6025

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

לכתרים וחמ"ן בג"ה דה"י דפר' ו"ק דה' פרל' גה"י וחג"ת
דפנימיו' דבינה דבי' דז"א.

יכוין לסלק האור המתפשט ביסוד דתכו' לת"ת דתכו' ומלטנן
היסוד הנז' ללורך הדעת דז"א.

ע"כ ליל שב"ק

יכוין

יכוין להכין ולהזמין לאו"א ודעת ע"י שימשי' להם מיה"ו דע"ב
 דמו"ם דא"א מו' דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן
 דמו"ם דא"א מו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב ומבג"ה
 דמו"ם, וע"ב וס"ג לדעת מוא"ו דע"ב ומדת"י דמו"ם, ועד"ו יכוין
 להמשיך מו' דיניק' מעתי' לא"א ומאח"פ דא"ק לעתי' וכן מזה לזה
 עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרלו' לעלות מ"ן כל
 א' לפר' שלמעלה ממנו כדי שידווגו כל הפרלו' הג"ל במלת אחד
 להמשי' מו' דגד' לפר' שלמטה מהם.

אוצר החכמה
 6025

גם יכוין להמשי' לאו"א ודעת ג' מיני שפע חג' ע"ב שהם בגי' רי"ז
 שבגבו' דדעת דעתיק דגניז באורא דא"א.

<p>אלהינו אימא מדי א' דע"ב דא"א דבג"ה דמו"ם אֱלֹהִים יְהוָה</p> <p>אלף הי יוד הי לבג"ה דאו"א וישסו"ת יכוין לסלק האור שבפרק אמלעי דנלח דחבו' ולהעלותו לת"ת דחבו' ועי"כ ילטנן הפ' הגז' ללורך חכמה דז"א.</p> <p>יוד הי ויו הי שפע מעתיקא לאימא רי"ז</p>	<p>יהוואדניא יסו"ה יֵאֱהֻרֹנְהִי מני"ן דע"ב דא"א דדת"י דמו"ם אֱלֹהִים יְהוָה</p> <p>יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לדת"י דאו"א וישסו"ת יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דחבו' ולהעלותו לת"ת דחבו' ועי"כ ילטנן הפ' הגז' ללורך גבורה דז"א.</p> <p>יוד הי ויו הי שפע מעתיקא לדעת דאו"א</p>	<p>יהוואדניא אבא יֵאֱהֻרֹנְהִי מיו"ד דע"ב דא"א דחח"ן דמו"ם אֱלֹהִים יְהוָה</p> <p>יוד הי ויו הי לחח"ן דאו"א וישסו"ת יכוין לסלק האור שבפ"ת דנלח דחבו' ולהעלותו לה"ה דחבו' ועי"כ ילטנן הפרק הגז' ללורך חסד דז"א.</p> <p>יוד הי ויו הי שפע מעתיקא לאבא</p>
---	---	--

במלה הוי"ה הב' **אחר** שהמשיך הג' מיני
 שפע מג' ע"ב הנו' יכוין להמשי' הג' ע"ב
 עלמן עם ה"ג מגבו' דדעת דעה' לגבו'
 דעתי' שבחכמה דא"א, ונושם למזל הח' נולד'
 חסד ומשם לדעת העליון ונקא מזל הי"ג
 ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיכו הג'
 ע"ב הנו' וה"ג הנו' **לכחב"ד דאבא**

רי"ן
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 ה"ג
 יהוה יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה

זווג מרין מזלין

יוד אלה הי הי ויו יוד הי הי ע"ב וקס"א
 יוד הי ויו הי
 יהוה יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה
 לכחב"ד דאבא

לקיים מ"ע אנכי ה' וכו' ומצות לא יהיה קן

אחר א"ח ע"ס דז"א שבו שס מ"ה יוד הוא ואו הא
 ד' נוק' לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספירות מנה"י
 דז"א שבה שס אדנ"י **אדנ"י**.

יאהדוניהי אחדות גמור יכוין לכלק האור שבפ' אמלעי דהוד
 גם יכוין להמשיך לזו"ן מקרי הבונה ולעלותו לה"ת דתבונה
 אחרונה דע"ב דא"א דת"י דגבורה ומלטנן הפ' הנו' לזורך בינה
 דמו"ס. דז"א.

הי

הי

יאהדונהי

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אי הו יו הו
י הו וו הו

לזון יאהדונהי

ימסור נפשו עק"ה ויזוין לקבל
ד' מז"ד מארבע אותיות הוי"ה
וד' אותיות אדנ"י ליחדם ע"י ד'
אותיות אהי"ה וע"י ד' שמות
עסמ"ב.

סקי"א א יוד הי ויו הי

שרי"ה ד ה יוד הי ואו הי

הרגו נ י יוד האואוהא

חנק ה י ה יוד ההו הה

ויזוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן

אל הנוק' דז"א דאלילות העומדת צברי' ולהמשיך לה ייא"י דס"ג
דאותיות מכתר וחכמה דא"י והם עולים במספר א"ל כבוד חסד
א"ל, ויזוין להמטיק צו את הב' פעמים שך שך דיניס דזו"ן
הנכללים אח"כ צה שהם הו' מלכים דזו"ן ועי"ז מחמלא שם
אדנ"י שבה א"ל דלת נון יוד גי' תרע"א שהוא צ"פ
ש"ך ש"ך ייא"י דס"ג.

גם יזוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א,
ויזוין לחבר זו"ן ומתחברת רחל
עם לאה.

יאהדונהי

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

גם יזוין להעלות נשמות זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע
ישראל שהם חח"ן צג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלו' ו"ק דתבונה
עם מקיפי ה"ל"מ דללם המלוכשים צהם עם המו' דיניקה שהם
מלוי רבוע קס"א העולה ש"ר והם מקיפי חו"ב ומ"א אותיות דקס"א
העולים

העולים אר"י והם מקיפי חו"ג עם חלקי הגרנח"י עם נשמת
 עם נשמת היסוד דא"א שבנינה דז"א עם הבירורים הנז' למ'
 לאבא ואימא.

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

אה"ח 6025

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֵהִיָּהּ

יְהוָה

אוצר החכמה

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

למין לאו"א

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ

אודה

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות

יאההויהה

יאהלוהים

יאהדונהי

איההיוהה זווג פנימי רוחא ברומא דאו"א אחר הזוג המילון
גופא בגופא דאו"א.

ואז נמשכן ד' מוחין דחכמה שבחכ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג
למלכותו. וכן יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה שבחכ"ד דא"י החו"ב
ליסודה והחו"ג למלכותה. ויכוין להמשיך הטיפות הנ"ל מעורבות עם
מילו' אור דאו"א. ^{אוצר החכמה}

יוד	הי	ויו	הי	יהוה	יהוה	גם יכוין להמשיך הג'
יוד	הי	ויו	הי	יהוה	ע"ב מחכ"ד דאבא	
יוד	הי	ויו	הי	יהוה	ליסודו ומיסודו ליסוד	
והס	רי"ו	אותיות	דוים"ע	ויב"א	וי"ע	דא"י שהס רי"ו העליון
הכלי דמ"ן דיסוד דא"י.						

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שא"י מעלה מ"ן שהס החכמות
והחסדים שהס מ"ה דב"ן והס מח"ן ודת"י דחסדים דללס דא"י
וגותנס לאבא. ואבא משפיע מ"ד והס הבינות והגבורות שהס ב"ן
דמ"ה והס בג"ה ודת"י דגבורה דמו' דללס דאבא ועי"ז נכלל הללס
דאבא וגעשה כולו מחכמות וחסדים שהס מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן.
ומתלבשי' ד' מוחין בנה"י חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והס
ללס דאחור. וכטד"ז נכללו המו' דללס דא"י וגעשה כולו מבינות
וגבורות שהס ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשי' ד' מוחין הנו' בנה"י
דילה חכמה בנלחה בינה בהודה חו"ג ביסודה והס ללס דא"י דבינה
דנה"י דאו"א.

בריר ש"ק דג"פ כח"ב דנה"י דחג"ת דיססו"ת.

ואז

ואז יכוין להוליא צ' ללמי המו' דאו"א שננה"י דיססו"ת הראשונים
וכל ללם כלול מי"ם שבו דכל פר' ופר' מהפרלו' הג"ל ויורדים
ומתלבשי' כל צ' ללמי המוחין דאו"א מהפרלו' הג"ל. ומוליאים הארת
המו' שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד דהפר' הג"ל דיססו"ת השניים
והם ^{אוצר החכמה} ^{אה"ח 6025} מ' דללם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המו' שהם הכחב"ד דצ' הללמים דאו"א
דהפרלו' הג"ל ולהמשיך שארית המו' שהם הו"ק דצ' הללמים
דאו"א מהפרלו' הג"ל ומתלבשי' באחוריים דחג"ת דפרלו' הג"ל
דיססו"ת השניים דפר' הג"ל.

ומוליאין הארת המו' שלהם ומקיפין מחוץ לחג"ת דפרלו' הג"ל
והם ^א מ' דללם.

ולהשאיר שם החג"ת דצ' הללמים הג"ל ושארית המו' שהם הנה"י
דצ' הללמים ולהמשיכן ולהלבישן בט"ם דחח"ן דג"ה דת"י
דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פר' ופר' מהפרלו' הג"ל דיססו"ת
דפר' הג"ל ונק' צ' דללם והם יססו"ת השלישים.

עתה

שער ב' שער מאמרי רשב"י פי' ר' האר"י זצ"ל

לקדש כי שם הם בחינת הנופלים אבל בעולם העשיה אינם אפילו
בגדר נופלים אלא הם נחויים ממש בתוך הקליפות שהוא גדר
נרוע מנפילה ועל כן רוח עמוד שם כדי להיווה שם סומך אל
הנופלים הנו' בבחינת היווה שם מרכבה אליה כנ"ל. אמנם היו"ד
שהיא הנפש היא אשר באה אל"י כי אני הוא בחינת המלבוש
הנקרא חלוקה דרבנן הנגלה לכס כנו' והנפש אמרה אלי נחמה
אחת והיא שאעפ"י שלא רט הנשמה והרוח שלי לרדת עמה עכ"ז
היא תעלה ותתקשר למעלה עמהם נפש ברוח ורוח בנשמה
וגשמה בנפש דאלילות ונפש דאלילות ברוח דאלילות ורוח דאלילות
בנשמה דאלילות כנודע כי התקשרות היה נקרא לרור החיים הנו'
כפ' ויחי בדרך רב"ד ורכ"ה (ע"ג) ועל ידיהם תקבל הנפש שפע
ואור עינים ואח"כ חדר הנפש אלל החלוקה דרבנן הנו' ותחלק לה
שלא שפע רב מאשר לקחה מלמעלה חליפי שכל עבודתה אשר
טורחת לילך בצורת טעין חמרי כנ"ל ומלמדת רזי חורף לחממי
הדור אשר בפה"ו ונדו"ה הוא שנספ ורוח ונשמה של הדיק
העושה כך מקבלים שפע רב וגדול על הדבר הזה. והנה הרוח
דאלילות היא יו"ד עלאה כי היא מבחינת אלילות ונקראת יו"ד
כי היא בחינת היו"ד דיסוד שמשם יולא הרוח והש"ן הוא ש"ן
דבינה דאלילות בתלת ספירן עילאין כנגד ג' קוי הש"ן וממנה
בחינת הנשמה ושתינה נקראים י"ש וזהו סוד להנחיל אוהבי י"ש
והם רוח ונשמה דאלילות ולכן קראם שן עלאה ויוד עלאה.
גם דע כי אין כח ורשות ויכולת בשום נשמה לדיק שבאותו עולם
לרדת ולהתלבש ולהתגלות בעוה"ז כנו' אם לא שבתוך נקודה
אמלעית פנימוהיה יתלבש שם ניו"ך אחד מן נשמת משה רבינו
ע"ה ועיין בסוף הארת נשא בדקמ"ד ע"ב:

אמר שמואל שמשתי מן הנוקבלים הפשטנים שביארו במאמר
הזה כפי הפשט במ"ש יו"ד עבד קרבא בתרין אחוין
בכ"ף וסמ"ך דאתקשרא כחדא כו' כלו' הנה אהם שאלתם
אופי מאן יתב לך למיזל הכא ולמהו טעין בחמרי והוא השיב
לשם כי מחמת חסרון כי"ם שמתה ידו מאד ולכן נעשה טעין
חמרי וכפי שיטתם השיבם כי בראויהו שלא הכירוהו עדין שהיה
בסוד נפש לכן השיבם כפי שיטתם כי מחמת חסרון כי"ם נעשה
טעין חמרי וזהו מ"ש יו"ד עבד קרבא בתרין אחוין ככך וסמך:
אמר שמואל ז"ל הנוסחה השנית הנמלאת במאמר הנו' נחתו
ר' אלעזר ור' אבא ונשקוהו כו' אמרו ליה מאן את
כו' אמרו ליה מה יתב לך למיזל הכא ולמהו טעין בחמרי כו':
דע כי כאשר האדם הוא עוסק בחורה כראוי לשמה יש בידו
יכולת להשיג נשמת לדיק אחד מאותם שהם מן שורש
נשמתו שיתלבש כדוגמת מלאכי אברהם אע"ה שנאמר וישא עיניו
וירא והנה שלשה אנשים כו' ויבא ויגלה לו רזי חורה והוא
מתלבש ברוחו הלבוש הנקרא אלל המקובלים חלוקה דרבנן אשר
לו בסוד ומעיל קטון תעשה לו אמו והם מוחין דיניקה ועיבור
כו' וזהו ענין ההוא סבא דהוה נחית וממלל עם רשב"י ומגלה
לו רזי חורה כנודע בהקוין דמ"ב ע"א ובמקומוהו זולתו ולפעמי'
באה נפש הדיק לבדה מתלבשת ברוחו חלוקה דרבנן. ולפעמי'
בא גם הרוח ולפעמים גם הנשמה ואמנם כשאני באה אלל
הנפש לבדה אז היא באה בצורת טעין חמרי כי הוא רמו אל
היוחה נפש דעשיה חוץ לבושה. ודע כי אין יכולת בשום נפש
לדיק להתלבש ע"ה הנו' אם לא שבתוך נקודה אמלעית של
פנימויה יתלבש שם ניו"ך אחד מן נפש או רוח או נשמת משה
רבינו ע"ה בהקדמ' זו יתבאר המאמר הנו' בע"ה:

כי הנה ר' אלעזר ור' אבא המלומדים בניסם כששמעו את
חכמתו טיפק הכירו בו שהיה נשמת לדיק שנתלבשה ובה
ללמד להם אבל לא ידעו בו מי היה וגם ידעו כי לא היחה
מתלבשת רק בחינת נפש דעשיה בראויהו איתו טעין חמרי
כנו' (ע"ב) ועל כן שאלוהו שתי שאלות מאן את וגם מאן יתב
לך למיזל הכא ולמהו טעין בחמרי רועה לומר למה לא נתלבשה
מתלבש אלל הנפש בבגד והשיב להם יו"ד עבד קרבא כו'
ופירוש כי יו"ד היא בחינת יו"ד ועודא כי ממנה בחינת הנפש
דאות כ"ף רמו אל הנשמה הבאה מן הכסא כנ"ל כפ' בראשית
דף ג' ע"א וז"ל וכד נחתה קף מעל כורסי יקריה כו' ואות ס'
הוא סוד ו' קלוות שביצירה כל אחד כלול מ"ם בסוד ששים
המה מלכות אשר משם בא הרוח ופירוש הדברים הוא כי הנפש
שלו הנקראת יו"ד עבדא קרבא כהדי כ"ם שהם נשמתו ורוחו
ורצתה להדבק בהם ושיבאו שלשסם יחד לעשות המטה ההיא

שם בד"ח ע"א וז"ל בכל יומי שאתא אקרי אל והשתא דהא
עאלת למופ' אקרי' כבוד ואקרי אל יקר על יקר נהירו
על נהירו ושלטנו על שלטנו.
אמר כי בכל השנה אין לה רק שם א"ל אבל עתה בחד
השבעות יש לה בחינת דעת יותר פנימי כנודע והוא
משם ס"ג יו"ד ה"י וא"ז הי אשר הוא בנמטריא כבו"ד א"ל.
והדעת

לכא וללמד ולגלות רזי וסמרי חורה אל חממי הדור ההוא
הראויים. והנה המלבוש הנקרא חלוקה דרבנן הוא היה המדבר
עתה ולא הנפש עצמה. וסיפר כי הנשמה והרוח לא רנו לבא
מליבשים בו לפי שחממי טעם לדבר והנה הנשמה נחמה טעם
אליה והוא במה שלריך שדע כי אחר שהאדם עסק כל זרבו
והשלים חלקו כל מה שהוא ראוי להשלים נעשים נשמתו ורוחו ונפשו
מרכבה למעלה כי הנשמה נעשים מרכבה אל אות כ"ף שבכסא
ואינה יכולה ללאת משם כלל והיא לריכה להיות שם מרכבה אל קונה
יתברך וכן רוחו נעשה מרכבה אל אות ס' שביצירה וכן נפשו
נעשים מרכבה אל אות י' שבעשיה וכן מלינו כאשר נחתה קף
מעל כורסיה ויקריה לומר לפני הש"ת שיבא העולם בה כנ"ל
כפ' בראשית בדרך ג' ע"א אז נודעו העולם ואמר לה הקב"ה
חוב לאהרן כו' וכן ע"ה זה הנשמה הבאה משם שלריכה שלא
תזוז משם ונפרט כי זה הדיק שגלה לר' אלעזר ולר' אבא
עתה הוא רב המנוח סבא ע"ה והוא היה גלגול מרע"ה
המתגלגל בכל דור ודוד וז"ש כפ' ויחי בדרך רכ"ה ע"א אר"ש
אי הני בבליי טפשי ידעוון מלין דרזי דחכמתא כו' ידעוון
שבחא דרב המנוח סבא כד אשתכח בינייהו כו' ולכן הנה
נשמתו נעשים מרכבה אל הכסא דבוקה שם ולא היה יכול
כרסוא למהו אפילו שעתא חרף בלתי הנשמה הוה הגדולה וכן
אות ס' שהוא הרוח שלו כנר נעשה מרכבה ביצירה ועמו יש סמך
אל הנופלים שהם ז"א ויקביה דיצירה אשר עליהם אמר דוד
הע"ה סימך ה' לכל הנופלים וסמך דוד ברוח הקדש כי חיקוין
דוד הע"ה שתיקן במומורים הוא ביצירה הנקראים נופלים אבל
בעשיה אינם נקראים נופלים כי שם הם עומדים ממש בתוך
הקליפות והוא יותר ממדרגת נפילה. ואמר כי הרוח לא רנה
לבא כי הוא שם ביצירה סומך אל הנופלים בסוד רוח הדיק
הנעשה שם מרכבה סומכת אל הנופלים:

אמנם היו"ד שהיא הנפש שלו דעשיה היא באה ונתלבשה בי
כי אני המדבר הוא המלבוש הנקרא חלוקה דרבנן
מוחין דיניקה של הנפש ואל"י באה הנפש גדולות ואמרה לי נחמה
אחת והוא כי אם ארנה לעשות מטה זו עמה הלא היא תעלה
למעלה בסוד לרור החיים הנו' בזוהר כפ' אחרי מוח דאתלרי
נפש ברוח ורוח בנשמה ונשמה בנפש דאלילות ונפש דאלילות
ברוח דאלילות ורוח דאלילות בנשמה דאלילות ועל ידיהם תקבל
הנפש שפע ואור גדול (דף ח"י ע"א) ואח"כ חדר הנפש אללה
אלל המלבוש שהולכת בצורה טעין חמרי ללמד סודות החורה
את התלמידי חכמים כי בלי ספק שמקבלים שכל ושפע גדול
על הדבר הזה. והנה נשמה ורוח דאלילות הם אוטיות י"ש וזהו
סוד להנחיל אוהבי י"ש כי היו"ד היא יו"ד דיסוד שמשם יולא
סוד הרוח ואות ש"ן היא דבינה בנ' ספירן עילאין כנגד ג'
קוים שבש"ן כי אלו הם שרש מחלב הנשמה והרוח ולהיותם
מבחי' האלילות קראם עילאין באומרו ש"ן עלאה ויו"ד עלאה כו':

יזמן בדרך ז' ע"ב שורה ח' וז"ל אשתכחא בספרא דשלמה
מלכא שחא גליפא דשבטין וחרין שמהן אנליף עליי שבטין
בנין דחורין דאלפא ביתא דאנליף ביה אבוי בקדמיתא כו'. דע
כי בחי' רי"ו הם ג' שמות הוי"ה דמילוי יודיין ע"ב ע"ב ע"ב
הם רי"ו ואלו הם בדעת העליון דדיקנא עלאה דחריף אפיין
כמבואר אללו בכונת ק"ש שעל המטה וכשתון בה בחינת אלו
הרי"ו או הם בחינת מוין נוקבין והם סוד ההוא רוחא דיהיב
בה פעלה בבואה ראשונה כנודע אבל כאשר נתון בה המיין
דבורין בסוד טיפה מורעת להוליד ולהתקיים את הוא סוד שם
אחד של מילוי יודין העולה ע"ב. **ואז הוא סוד ע"ב חייבין** ואינו
אחיון והנה אבוי של מבקוק לא גליף ויהיב ביה אלל אותם
רי"ו אחיון נוקבין וכשמת פרחו ממנו וכשבא אלישע הולך
להחזירם ולאנלפא ביה זמנא טנינא אותו הרי"ו של מיין
נוקבין ואח"ך יהיב ביה ע"ב חייבין **דכורין כדי שתתקיים**
ועיין בחדרה רבא בדרך קל"ה ע"ב:

ומ"ן פרק יו"ד, ומה שמסודר חמשה הויות הכוונה על טיפת החסדים שהם חמשה, ועיין הגהת מוהר"ו זיע"א שם.

ד"ה והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן וכו'. לכאורה לפי שמה שמקבלת לעשות אותה כלי הוא ע"ב דסמ"ב כנזכר בע"ח שם, וידוע שסמ"ב הם נר"ן, לכן כתב כי הכלי ר"ל בחינה שעושה אותה כלי הוא נר"ן וטיפת ההזרעה לפי שהיא ע"ב דע"ב לכן קרי לה חיה, ועיין בדרושי הציצית דרוש א' והוא דף ה' עמוד ד'.

ד"ה ויכוין להמשיך מיסוד דאבא ליסוד דאמא שם ע"ב שהיא בחינת טיפת ההזרעה וחמשה חסדים והוא ע"ב של תיבות והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן וכו'. כוונת זאת הטיפה היא לכלות דכ"ד שעות, והתחלת המשכתה צה' אלקינו ה' צהו"ה אחרונה כמו שכתב שם צקידור מד"ה וציוס יכוין וכו' עד תיבות לכחצ"ד דאבא, וגמר כוונת המשכה הנזכר למעלה הוא צכאן צהגיע זמן זווג דפרטות, כפי סדר הכוונות הכתובים צקידור סמוך לדיבור זה דשם מיירי צפרטות. וצק"ש שעל המטה כמו כן, שצתיבת הוי"ה אחרונה התחיל המשכת הטיפה לכלות דכ"ד שעות, וצתיבת אחד הגמר שלה. והחילוקים שצשניהם צענין המשכת הטיפה הוא זה:

א. צק"ש שעל המטה הזווג דא"א הוא לעשותה כלי, וציוס טיפת ההזרעה להוליד.

ב. צק"ש שעל המטה צתינות ע"צ דס"ג וע"צ דמ"ה וע"צ דצ"ן גי' רי"ו, וציוס ע"צ דע"ב.

ג. צק"ש שעל המטה חמשה גבורות, וציוס חמשה חסדים.

ד. צק"ש שעל המטה שלשה ע"צ דאותיות דויסע וצבא ויט, וציוס ע"צ דתיבות דפסוקים הנזכרים.

ה. צק"ש שעל המטה הוא צתינת נר"ן וציוס הוא צתינת ח"א **חיה**

ומקור הדברים עיין צשה"כ ענין דרושי הלילה דרוש ח' דף נ"ו עמוד ד' מהתחלת הדרוש עד תיבת אח"כ צפסוק צשכמל"ו שצדף נ"ו עמוד צ', ומצואר יותר צשער רוה"ק יחוד י"ט דף נ'.

ד"ה ויכוין לצווג ישסו"ת הראשונים וכו'. עיין ע"ח שער דרושי הללס פרק א', ושער א"א פרק ח', ועיין הגהת מוהר"ו זיע"א על פרק ד' שער דרושי הללס שכן אמיתות הדברים.

ד"ה ויכוין לצווג ישסו"ת הראשונים דהינו שאימא מע"ה מ"ן וכו'. הגם שכבר נדווגו ישסו"ת צתיבות שמע, שם היה הזווג של נד ההכרח כדי שיתנו כח לזו"ן שיוכלו לעלות צסוד מ"ן לאו"א צתיבת אחד, כמצואר צשה"כ ענין ק"ש דרוש ו' דף כ"ג עמוד א' מתיבות דע כי למעלה עד תיבת ונתחיל. והשפע של הזווג ההוא נמשך ממוחין של היססו"ת עצמן דוקא צלתי שיקבלו אור עליון מלמעלה, כמו שכתב צשה"כ ענין ק"ש דף כ"ד ד"ה ונחזור עד ד"ה תיבות אחד, וצע"ח שער כ"ג שער מוחין דללס פרק ו' מ"ק דף ע' ע"ד, וז"ל: "שזה הזווג החילוניות שהוא לצורך העולמות נמשך ממוחין עצמן דאו"א" עכ"ל. אמנם צתיבת אחד שצריך מסירת נפש צעבור זיווג פנימיות דאו"א למוחין דגדלות, וצריך זווג דא"ק שמשם ימשכו המוחין, כמו שכתב צע"ח כ"ג פ"ו ושער ט"ל דרוש ז',

וכן אח"כ נתוסף וצא לו"א פרצוף חמישי עיין שם כל הלשון הנזכר למעלה, דשם מצואר דהמוחין דז"א לקחו כלם מכל הפרצופים שלמעלה. ומה שכתב ובר' צלם בר' מ"ם שבו דבר' פרצוף וכו' ר"ל שלוקח כל הנלמים שכל כלם כלול מ"ם מכל פרצוף ופרצוף דכל הפרצופים הנזכרים למעלה שהם עתיק וא"א ואו"א וישקות.

ד"ה ויורדים ומתלבשים וכו' באחוריים דכחב"ד. הענין כמו שכתבנו לעיל דכל מה שצא בק"ש הוא בחינת אחר עד עמידה בחינת צאהבה שצאים לו בחינת הפנים והוא משער הכוונות בחינת צאהבה הנזכרת למעלה.

ד"ה ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד וכו'. עיין שער הנסירה פרק ז'.

ד"ה ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין וכו'. עיין ע"ת שם.

ד"ה והם למ"ד דצלם וכו'. ראיתי ספרים שכתוב אחר לשון זה: "וציור יכוין להמשך ד' מוחין מקיפין שמחוץ לכחב"ד דצינה דתצונה ולהלציסם בחצי התחתון דת"ת דצינה דתצונה" ע"כ, ועיין ת"ח דף ק"ל ציור גירסא זו, ולי עדיין נ"ע, וצספרים ישנים ליתא, ועיין נה"ש דף ס"ט עמוד א' שורה ל"ב סעיף ב' [צנד"מ דף מ"ה ע"ג].

ד"ה ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לכחב"ד דהפרצופים הנזכרים למעלה דישסו"ת השניים והם מ"ם דצלם. ענין ישסו"ת ראשונים ושניים ושלישיים עיין צע"ח שער כ"ה שער דרושי הנלס דף ע"ג עמוד א'. ונלע"ד לסדר הענין שהמ"ם דנלס הנזכר כלול מנלס שלם, והלמ"ד

ומזדווגים כל הפרצופים כמו שכתב בסידור עד שהגיע הענין לישסו"ת, צריכים גם כן ישסו"ת להזדווג לתכלית שיקבלו זו"ן המוחין שצאו מרום המעלות עם התלצשות הנלמים של כל הפרצופים הנזכרים למעלה, כמו שכתב צנה"ש בהקדמת רחובות הנהר דף ו' עמוד ד' מד"ה וכן עד סוף הדיבור, ומישסו"ת הראשונים לשניים ומשניים לשלישיים, וזולת ישסו"ת אי אפשר שיקבלו זו"ן המוחין והנלמים הנזכרים למעלה, כמו שכתב צנה"ש בהקדמת רחובות הנהר דף ו' עמוד ד' וז"ל: "וכן אח"כ נתוסף וצא לו"א פרצוף חמישי וכו' וכל פרצוף עליון מתקן הצירורים של פרצוף התחתון ממנו על ידי שמזדווג שני זווגים" וכו', עד סוף הדיבור עיין שם.

וענין התחלפות המוחין שצכונה הנזכרת מצואר צע"ח שער כ' שער המוחין דף ס"ה תחילת פרק ט' וסוף פרק י'.

ד"ה והם צלם דאחור וכו'. מצואר צע"ח שער כ' תחילת פרק ט' הנזכר למעלה, וצשה"כ ענין כוונת העמידה דרוש ב' דף ל"ב עמוד ג' בחינת צאהבה.

ד"ה והם צלם דאחור וכו'. שכל מה שנתקן בק"ש הוא דאחור נקרא לערך מה שנתקן צעמידה שהוא פנים.

דף ל"ח עמוד א'

ד"ה ואז יכוין להוציא שני צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הראשונים ובר' צלם בר' מ"ם שבו דבר' פרצוף מהפרצופים הנזכרים למעלה. עיין צנה"ש בהקדמת רחובות הנהר דף ו' עמוד ד' תוך ד"ה

ולהפלות פ' עליון דהוד דבין דז"א
עס ג"פ דגבורה הרי ד"פ דגבורה
דז"א כנגד ד' אותיות כבוד.

ולהמשי' מדת"י של הרי"ו החחטון שבדח"י דחכ"ד דז"א לרת"י
דחכ"ד דנוק'

גם יכוין לעורר את הרי"ו הזה החחטון

י י ה י הו יהוה

יוד יוד דה יוד דוה וו יוד דה וו ה

¹⁶⁰²⁵

ויכוין שיאירו ג' נו' חכ"ד בגלגלת' דילה

אוצר החכמה

מלכותו יכוין להמשי' לטק' ב' פ"ת דהוד דבין דז"א
לכן לא נרמזו באותיות הפסיק. ויטין למלאת
ד' אלפי"ן שנכתר דלאה.

ארף ארף ארף ארף

ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אה"ה ב' דיודי"ן וא'
דאלפי"ן וא' דהי"ן יכוין להמשיכס ללאה בפקדון לעורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי

הא יוד הא הה יוד הה

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל העומדת בצרי' עשרה
אה"ה שהם גי' צ"ק"י מעשרה לבושי' החו"ג שבדעת דז"א
דאז"ל לנקוד' הכתר דרחל העומדת בצרי' הגק' קד"רה שוא
כמס' אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות וז' אותיות שורשו והכולל.

אהיה

רוח הקודש ופי' יראת ה' מה

שצוה"ל השמיני עם עשר אריותיו הרי הם פ"ב צליוה
הכו"ל שבשד"י וכוון כי גם עתה הארבע יודי"ן שבו הם
ו' גם תכוין שבעש' ע"ב זה צקוד ו"ב תכוין שהם ארבע
אריות הפשוט ועשר' דעלוי ציד"ן וכה דעלוי תמלוי הרי
ו"ב ועם הו"ל הנו' הרי פ"ב ג"כ וכוון כי עתה שהוא צמי'
ו"ן נא וקוד ו"ב שהוא קוד הגבור ולכן כשחושב"ל אל
תושב"ל דרך אור"ל ככו"ל צמי"ן דוכרין רק צקוד הצ"ל לצד'
והרי זה צמי' אור צמי' השנית הנק' וי"ס תכוין לעשו' עתה
זה קוד הכלי הוקצב הו"ן והל' הוא שם שלי' צולולאו
שהוא שיי' דל"ת יו"ד והס' ע' אריות והס' גבי' תחיל'
והענין הוא כי הכה' הם ה' פעמים אור"ל וה' פעמים וי"ס
צזכר' (') דע"ה ה"פ אור והוי"ס ה"פ הה"ג שצדע' שנומנו
נושכת העי' שכן צה"ציוס ה' דו"ב ה"פ אור שיוס
ה' חסד וציוס ז' שהוא גבור' כתי' ה"פ וי"ס הנק' גבור' שמי'
ועם שהעפיים הם ע' ולא י' כי כתר כולל ע"ד הו"ב
שערים כנו' חדע שכן לעיל צימודי השו"ב צדע' לעלונו
שהוא צמי' תגין והוא וקבל ואלבא אלב' עמו"ב ולנוטה הם
אריות אלב' שיש חילוק בין ההו"ב לז' הכי המו"ב שכי' קס"א
והו"ס פ"ג וע"ז קאוור הכא' קס"א דל"ת שהוא ע"ד ו"ס צד'
דאחד ששורש' אלפין צכח' (')

והנה אין עשה יודעת ונלעולה שאין עולים כנגד עפיים
ולריך להיות זה ע' פעמים וי"ס והס' ע' אריות שבמלוי
הכו"ל גם ע' אריות הנו' הם צמי' פ' פעמים וי"ס שהס' צמי'
תח"ל שהס' כנגד ע' קס"א שזה ובכל אחת קוד אים ועוד
יתרים ארבע' אחרים והיא צמי' העשירית שזה שהיא קוד
ד' והיא כתר שזה שהיא קוד דל"ת אה"כ לריך להושיך
ונלעולה וי"ס האלו והוא שתכוין כי צו' תחטותה של תצ"ב
הוא שש ק"ג ושם תוריד חו"ב שלה צמו"ג שלה ולא יהיו
עשר אריות ק"ג כוללים ז' תחטותה שזה וגם כל
העשר שזה בעשר אריות העלוי ושם תכוין ג"כ צקוד
ע' פעמים וי"ס (') דע"ה שכללותם הוא פנ' תצנח' (')
ועם הנחך שזה שהוא ד' הרי תחיל' גם כן
והורידם בשד"י שצקוד שזה שהוא צעלוי ע' אריות ככו'
והל' קוד ע' וי"ס הנו"ל העולים צמי' תח"ל עליהם אה"כ
עוב' תחי' אוחת לך והל' צחוק העים האלו נושכת העפה
העליו"ב שהם עשר אריות ונלוי השם וכסוסקרו ומס' ישאלו
ה"ת ולא הם קוד המים העליונים שכל' זהם צתת ה' את
יכיכך נופלת כי הו"ן הם דינים ואם חסיר וי"ס הו"ד
הנושכתם ישאלו ה"ת הנו' צמי' השלישית רקיע ותכוין
לאריות אולעיות שבמלוי שד"י והס' ק"ך ותכ"ה אריות'
ק"ך' הענדיל בין מים למים כי הבדל' נאוור' צמני' שהיא
גבור' שהוא קוד לוי' כדוע

(') דע"ה כי זה צמי' ג' שהיא רקיע שאלו צ"ב דו"ב
ויהי וצדיל (')

ותכוין להושיך כאן מלעול' וי"ס אלהי"ם שבצ"ב תושיך
ונן אוחה א' של אלהי"ם הנו' אל אוח' אל"ף שבשם אדני'
שבולכות כי שניהם נקצות אלב' צו"א הוושכנו אל"ף של
אהי"ת בשם וי"ה דאלפ"ן לעשות צמי' רקיע ככו"ל ותכוין
עתה כי א' זו של אלהי"ם לורח' יו"י ולורח' א' של אדני'
לורח' יו"ד והרי יו"י ויו"ד הם צמי' לוי' הנו' צמי' הד' והס'
וואה צרכאן ותכוין תהלה צג' אריות אחרות שבמלוי שד"י
שבצמוד שזה והס' נת' דותכוין כי פנה צעפת הזכ' הוושכנו
לו וואה צרכאן צקוד הזכר שהוא צ"ן אך עפת הוקצ לריך
לצרכ' ק' צרכאן צקוד צ"ן וב"ת שהם צמי' נת' ד לפי שהיא
כוללת שניהם ותכוין להושיך כאן מלעולה ג' אהי"ת
דיו"ד ואלפ"ן ויהי"ן שהם צמי' הכ' ד' א"ש עם הכולל

ק"ב והס' קוד כל העוליים של ג' שעות ע"ב ק"ג וי"ה שהס'
צמי' ק"ב שהוא צמי' אלהי"ם וקוד ק"ב זה חושבנה בשם
ב"ב אשר צלוי"ל ותהלה כבאר עניינו כי הכה' היתה כ"ב
עניינו הוא לפי שהיקוד שבצ"ב הוא ככללים צו כל חושים
שערי צי' הנושכים עד הסוד ואז היקוד שזה לוקחם
צקוד חושים ואם חלף ג"כ עושה צמי' הסוד והיקוד צקוד
ושפיע וקצב החושים שערים הרי כ"ב ואונס כפי האמת
ק"ב הם כי אם נזכה הכולל האסים שערים ועונו הם כ"א
והיקוד הוקצב החושים שצרים ועונו כ"א הם ק"ב והנה
אלו הק"ב שזה צקוד הצ"ב הם קוד ק' צרכאן ושני לירי
הדלתות אשר צרחה האמת וסנה עכ"ן צ' הלידין האלו הם
צמי' היקוד וההוד עלמס אשר צמילאות הרחם עלונו כי
הלל גם הרחם עלונו כולל י"ק והס' הם עלמס נלח והוד
שצנחם כי היקוד הוא וקצבם צקוד הכלל והנה על הק"ב
הזה הוא וי"ס צמי' רולם אשה בקצ ותפלות וכו' :

ונבאר עתה איך שם כ"ב שבצ"ב כעש' צקוד ק"ב והו'
כי שם עלונו הוא כ"ב ואמר כך תקח ההל'
הראשון ותלירכ' צליו"ד והל' שניה צליו"ד וי"ס הא'
שלישית צליו"ד והל' רביעית צליו"ד (') דע"ה זהה פ'
צט' ונאוור' רז"ל ד' ע' ג' ו"ל אהי' אל שדי אהי'
שאורתי לשמים ולארץ די וכו' ושם תהלה כי בשם צ"ן
שהוא הו"ה האחרון הכה' צאות הא' אחרון' שזה היא
צליו"ד ליי' הרי כי צקודם כל הבולמות אמר ליי' עכ"ל אך
צט' ונאוור' רש"י ז"ל פ' קדושים דכו"ל ע"א כתב ע"א אחר
ז"ל וז"ס וי"ס חז"ל לונה נקרא אל שדי לפי שאמר לעולמו
די פ' כי כשהיו ונחשעים אלו ד' עו' אצ"ע כאלה הגיעו
אל וקום ספי' השישית דליר' של עכשיו אומר להם די ולא
תחשטנו צחחוס הי"ד ספי' הנו' אלב' ישאלו הלל אל הקל"י
עכ"ל ושניהם אמת דצ"ס ואלחז"ל ודבר צאלילות וצטער
ונאוור' רש"י ודבר צצ"ע התחטות' ודוק

והרי כלם עולים צמי' וי"ס ועם כ"ב הרי וואה צרכאן שבו
וענין ליורים אלו צימורם הוא כי הד' של הה"א היא קוד
הצ"ב או הכוללות דל' על רוח' קעיבור הא' של זו הוא' שצדיך
הה"א ואח"כ הוא זמן היניק' (') דע"ה ר"ל איכו כנחו
עתה צאות הו"ו של שם ההו"ס דצ"ן הנו' כ"א
או צו"א של ד' או צו"ד של ד"י והוא מקומו הא' דעיבור
ודיניקה ה' א' של השם אלב' צחשלום היניק' לגווי' שכתנו
צ' של ד"י שניק' כל לרכו צאה אח"כ ו"ו של השם שזכר
צחדיא ו' פנאש' י' כידוע (')

זה איכו כנחו בשם כי איכו ככלל צו רק נושם ונוקווה הוא
יונק ולא עדיין הוא צקוד וי"ס היא שם קלוות או הלה כלילן
צחלת שהס' ג"כ ו' אך עיבור הצ' שללחמ היניק' אז הוא ד'
על י' כי אז נקלם לעשר' עם הווח' וז"ס ליו"ד ד' וד"י כי
מע' לריך לחת צו כח צווא' צרכאן אלו כדי שיועילו אליו
אח"כ עכ"ן צ' העיבורים הנו' ועת' תושכים צקוד הכולל
וואה ככו"ל והרי נשלמו צמי' וי"ן דוכרין שצקוד ה'
(') דע"ה עיין פ' וי"ן וי"ד דרוש ו') ועתה אנו לריכיס ג"כ
כל הארבע' צמי' הנו"ל צקוד וי"ן נוקצ' אשר בשם
שד"י צציקוד של הנקצ' שהיא וילכות כדוע כי אציו ואוור'
פוחפים צלדס וחל' לריך לכוין ללייר שם שד"י שצקוד של
הנקצ' צליו"ד השי"ן צבלטה וי"ן וצג' יודי"ן על ראשיהווי"ן
ועוד לורח' כ"ף שהיא צקולי תחית השי"ן העשוי כמין כ"ף
ופניה לאעל' וצחוכ' הג' וי"ן כזה וי"ן והוא קוד הכלי
של הו"ן שצקוד שלה והל' והיוד כונו שהם ושרי
הכל צמי' פ"ב ואם כ' חושך צמי' האור ע"ד הנו"ל צכר
אלא שהוא צאופן אחר והוא שתכוין ליי' שם ע"ב הנו"ל

אזתם עתה עד אה"כ צולת אחד כמו שנבאר צ"ה **והי**
עתה קבלו שניהם קלח תקון וע"י כך יוכל ז"ל לעלות עד
אצא לצורך אחרו אל תווגו הכו"ל וגם נוקב"י עולה עד
ח"ו ונעורר' אוח' ואז ונעורר' יסור' לאצא צב"ג' הוי"ות
הכו"ל דיו"ן שהם צב"ג' ר"ו וכוונת רמזתם הוא צב"ג' שו"ן
ה' אלהימו' וגם אלהינו נרמזו בו הוי"ה של ע"צ דיו"ן
צאופן זה כי ארבע' אותיות הם של ההוי"ה והם צב"ג' כ"ו
ועם קארצב' אותיות עלום הם ל' ועם ע"ב שהוא צב"ג' של
ההוי"ה צולת' הרי הפל ק"צ כוונת אלהינו.

(דע"ה) כי צב"ג' לכל כהר צב"ג' וקשרת דל" ע"ב
כתוב' לחי' ד' אותיות הוי"ה ונוקב"י שה"פ

ג פנים דע"ס עליונות ופנים דע"ב דע"ב /:
ג חכונ' כי ה' אלהינו ה' ה' ח' צח' אור"ל ודעת שלהם
והכוונ' היא שגלש' הוי"ה הנו' שהם ר"ו הנשפטים
ונוחל קדישא ככו"ל הם עתה ונחלים להעורר ולהשפיע
צאור"ל ודעת שלהם ועי"ז ונחצרים ונחצרים יחד שלשת'
אור"ל ודעת ע"י ההעורר' של זה הכי' ואחר שכבר נהעוררו
שלשתם אל הזוג אז לריך להעלות וי"ן אל הצב"ג' כדי לקבל
הע"פ הנקראת אור"ל דכ"י **והוא** הכי' הנו' שהם ג'
הוי"ה דיו"ן הנעשים אה"כ צח' כלי לכו"ך זוג' של
העיצור גוור' צק"ש דיו"ל והנה הו"ן שבה הם ז"ן צניה
וזה אה"ל אה"ל ד' שהם ז"ל אה"ל אה"ל ופוקב"י הנק' ד'
כמצואר צאור"ך צוקוס אחר ופניהם נעשים אחד לעלות
ציקוד הצב"ג' לפיהם שם צהינת וי"ן שלה ואז חכונ' ג"כ
צולת אחד כי אז אחר עליית וי"ן האלו נוחן אצא צח"א
צח' עשה ר"ו הנו' ואז נעשה צה' כלי ככו"ל / והנה
זוה שהוא הכלית כוונת היחוד לבנין של השתחוחת הכו"ל
הוא זה כי צעה שתכונ' להעלות ז"ן צקוד וי"ן ציקוד הצב"ג'
לריך שתכונ' לנאקוד עליון על קדוש השם בכל לנדך ולקבל
עליון ד' וייתות צ"ד סקיל" שכיפה הכג והקב צד' דלמד
ע"י שם יאהדוכה"י כנצואר אללינו צק"ש דיו"ל ותכונ'
להעלות צח' קשותך כוונת צנשנת הלדק ההוא צכק
וסירת כשך :

(דע"ה) עיין בהקדמות אלו היחודים של ההשתחוחת
שנשנו' עול' צקוד וי"ן ע"י שם ק"ג שצח'
כשונה ועתה ולינו חון לנו על וי"ש בהלכות ק"ש דרוש ק'
צד"ה עוד כונת פ' שנוע ישראל וכו' שהוי"ה הנו' מה' אלהינו
ה' צקוד הוי"ה דיו"ל ק"ג הפך נדרוש הו' שם וגם בהלכו'
ק"ש ע"ה שהוי"ה הנו' היא הוי"ה דע"ב דיו"ן והוא
הנוקב"ל אל"ב' דרצוחת אל"ב' ע"י וי"ש כאן היינו לבנין
היחוד הכו' **(א)** אל"ב' וורינו הרב ש"ש ז"ל צקוד קודר
לכו צהוי"ה השכי' שם ע"ב ושם ק"ג ק"ג צח"י
הנוקב"ל דרוש ו' ודרוש ה' והע"ם כיון שאנו עוושכין
נדעת דל"א והדעת יש לו חו"ג וכיון שיש חו"ג לריך
להושך שני צוות ע"ב וק"ג וז"ל הקדמות הסידור וע"ב
וק"ג לדעת ווי"ר דע"ב דל"א נדתי' דמו"ס ע"ב , גם
וי"ש הרב תומצ' ז"ל ראי' ווי"ש ותכונ' לשהך נשונת עושה
אחר שנוקרת עליון עק"ה וכו' תעלהו ע"י הוי"ה דק"ג
פונ' להוריד וי"ד צקוד הוי"ה דע"ב עכ"ל הרי להדיח וכו'
אחרי הנוחל' ונגודל כוונתו וציקאותו דזה ויירי צולת אחד
דנוקרת עק"ה הוא באחד ולא צהוי"ה השכי' ושם צקוד
צולת אחד כתב וורינו הרב ש"ש ז"ל וז"ל אחר וסירת
עק"ה זה ע"י סיכונ' שגם ז"ן וצברים צירופי אור"ל ויכונ'
לעורר וי"ד וי"ן דל"א ע"י הכשו"ל שלו ועי"ב ע"ב ק"ג עכ"ל
ועיין וי"ש הרב תומצ' ז"ל צק" ונחמות ה' ק"י ג' ווי"ש שם
ואצי ראה גם ראה צדבור הכו' וז"ל ותכונ' לשהך כשמתך
עושה

גלגלח ללוחל וונן הוי' אור"ל שהוא דעת עליון דעת
יונין נמשך עד תקון י"ג דדיקנא הנק' נולל קדישא והוא
ג"כ נקרא דעת עליון צדיקנא הנכפע ונן החקון שה'
דיקנא שגם הוא נולל יתח עליון כנודע פי הם כעין זכר
ונקצוה נודע כי אור"ל ויהי' לים להלצ"ט נכון דל"א ונע"ל
דלחכלינן הרווי"ה צולל ודיקנא דל"א החופף עליה'
והנה המעכה השפע הכו' נמשך עד דעת לאצא ונשם יורד
ליקוד שבו ואז נוחות לצב"ג' צקוד זוג ועושה אוח' צח'
כלי : **ועתה** נבאר ונהו ענין הכלי הזה הנה ציארנו פי
הוא נקרא אור"ל דכ"י פי חמש חקדים והצב"ג' יש צה
אשח דכ"י שהם חמש' צבורות והנה זה האור"ל דכ"י
כענושך ון דעת עליון צדיקנא הנק' נולל ונודע כי יש
שם צו ג' הוי"ה העול' צב"ג' נולל ושלשתם הם צמלוי דיו"ן
וכל פוי"ה ונהם היא צב"ג' ע"ב כוונת חק"ד ושלשתם צב"ג'
ר"ו שהוא צב"ג' צבור' והענין הוא כי שם ע"ב יש צו ע"ב
הי"ן וכל הי"ן כלול ג' אותיות והם ר"ו אהיות והרי
הם ע"ב חיצות ור"ו אותיות ככו"ל צק"ה צפ' צבלח והע"ב
חיצות הם חק"ד ור"ו אותיות הם צבור' ואחכ היותם
ג' פעמים ע"ב הוא קוד חקד חקדים הכו' צפ' ויהי והם
ענין ג' פקי הזרוע הינוי הנק' חקד ולכן החל' לוחן
אצא צב"ג' צח' ר"ו אותיות הנו' שהם ג' הוי"ה דיו"ן
הכו' ואה"כ צק"ש של יולך נוחן צה עשה ע"ב חיצות והרי
כשלים ע"ב ר"ו שהם אותיות עיצור כי אז הוא זוג גוור
לכו"ך עיצור ככו"ל **ונוחל** כי קוד ר"ו הוא קצב' וקוד
ע"ב הוא זכר' ולכן יש צו עיצור גוור והכל נמשך וי"קוד
לאצא ציקוד דל"א וצבר ידעת איך החו"ג שניהם ונחלצ"י
ציקוד דל"א ונחלצ"ט הוד דעת דז"ל צקוד ונוחן כקידע
ואז לוקמים ז"ל וגם הוא נוחן צח' זו אל נוקב"י ונעשה
גם היא צח' כלי ועד"ז הוא צווג של היום הנמשך ונאצא
לחינח ונשם אל ז"ן והכל צקוד ע"ב חיצות דעיצור ועד"ז
הנו"ד בכל ליל' ויום **והרי** כהצאר ענין הכלי הזה שהוא
קקרא אור"ל דכ"י והוא צח' חמש חקדים והוא צח' ג'
הוי"ה דיו"ן הנמשך ונולל ככו"ל והוא צח' ר"ו הכו"ל
שפוא צבור' אע"פ שהוא צח' חקדים ככו"ל אצא שהם
צח' ר"ו אותיות שלו ככו' ואחכ הכלי של כוונות אינו
כל הצח' הכו' לפי שז"ל הוא לוקח צקוד מוח הדעת שבו
כל הכי' שהם הוי"ה דיו"ן אצל נחלקים בו ונחלצ"י לוקח
לעלמו וחלו נוחן לה ציקוד שבה לונע' ולכן הם צח' שם
צ"ן דהי"ן כי ההי"ן הם ונחלית היוד"ן וזה נוצאר כי צ'
ההי"ן הם צב"ג' י' אחת ועתה אחר שנהצ"ר ענין הכי' ו
הכו' שהוא נקרא צח' נוחל דשדי צווגה אצא צחינח אר
ז"ל צוקב"י נבאר כונת ק"ש שעל המט' צק"ור צולת שווע
חכונ' להמשך שבע' חמהות של הצב"ג' שהם קוד ע'
שנין עילאין להמשיכם ונן הצב"ג' אל המלכות ע"י ז"ל והו
שנו"ב ש"ס ע' שחקבל הולכות הנקראת צם ונן ע' של
הצב"ג' וי"ז יכולה המלכות לעלות עד הצב"ג' ולכן ע' זו
גדול' כנודע כי אחון צרבצן אינו ונעלונא עילא' צניה
ולפי שכל עיקר הולכות אין צה רק מד נקוד' קטנה תחת
היקוד דז"ל כנודע לכן לריב לקבל וכל ז' קלות העליונו'
דצניה אצל ז"ל נרמז צוללה ישראל ופירשו ש"י ח"ל שיר
ונשואל צבור' ענחא ח"ל ויחילא חקד לאצא וי"ש ישראל
עלה צומשצ' שהוא אצא והענין הוא כי ונן הת"ת דז"ל
ולע"ט' הוא התחלת בנין המלכות כעלל כי ונן החקד והגבו'
אין לה שום קבל' ולכן חו"ג דז"ל אלו השנים לריך לקבל
הז"ל לבדו ונח"ג לאצא ולא לנוקב"י והנה השלש' ראשונ'
של ז"ל או של נקב"י שהם הנוחן שלהם עדיין אינם ונקב"י

וי"ל בדוחק. עוד צל"ע במשרוז"ל בדרו' ו' דק"ש דיוצר בסוף כונת יא"י וז"ל מה שהם (או"א ודעת) מקבלים ממנו (מא"א) הם ג' היות במי' יודין וכו' וכבר ביארנו ענינם בביאור קשע"ה ושם נתבאר כי ה"ס יגת"ד דעתיקא והם י"ג חיזורתי דרישא דעתי עכ"ל. ובדרו' קשע"ה לא נו' זה. רק מ"ש בסוף דרו' ז' שג' היות רי"ו שבמזל משפיעים באו"א ודעת ביא"י ועי"ז מתבטלים החיצו' שענין הדיקנא הוא לאכפיא דינין ע"כ. וכן שם בפ"ח. ויכולים לו' כמו שידוע שהמזל יש בו ג' היות דיודין כמשרוז"ל בשט"ל פ"י ובשט"ז ובמ"א, אבל מהחיזורתי לא נו' כלום.

ז. (ד"ט ע"ב) גם יכוון להמשיך הג' ע"ב וכו'. בזיווג הנה דכלי דאו"א כרוז"ל בשה"כ דרו' ח' דלילה להעלות זו"ן בסוד מ"ן לאי' וגם אנחנו נעלה אתם, וכן קבלת דמב"ד. וזה לא נו' בסי'. ואולי שבאמת צריך המכוון לתת דעתו בקבלת דמב"ד ועליית הנרנח"י שלו וזו"ן באחד, לב' הבחי'. לבחי' הפרטיים דק"ש עצמה, ולבחי' הכוללים דכד"ש. ועוד אפ"ל לפמ"ש שם בשה"כ במילת בשכמל"ו בזיווג דכלי דזו"ן כיון שהוא לעשיית כלי די לעלות בסוד פקדון ולא כמו זיווג דנפ"א שהוא להולדה ע"ש. ואולי נוכל לו' כעין זה בעליית זו"ן לאי' שגם הוא לעשיית כלי, ולכן אין מן ההכרח לכוון בפ"י להעלותם, אלא שגם בזיווג דהולדה בק"ש דיוצר לא נו' שם עלי' וצ"ע.

ח. (ד"ב ע"א) הו"ק דגד' דק"ש. ידוע משרוז"ל בדרו' שינוי התפילות שבשחרית יש מו' גמורים בו"א, ובמנחה נכנסין רק ו"ק דאי' דגד', ובערבית בק"ש ו"ק דאי' ובעמידה ו"ק דאבא, ובקשע"ה מבואר בדרו' ק"ש דיוצר יש ו"ק דאי'. וכ' הרב ש"ש ז"ל בדרו' א' דערבית וכן בדרו' שינוי התפ"י אות כ"ד ובמ"א, דכ"ז הוא בכלי' פני'. שאחרי התפילה נסתלקו המו', ובמנחה חוזרים ו"ק דאי', ושוב נסתלקו וחוזרים בערבית ו"ק דאו"א, ובקשע"ה ו"ק דאי'. [ואחר ערבית נסתלקו וחזרו בקשע"ה: פת"ע דנ"ט ע"ב סוד"ה הגה] ועי' ג"כ צו"ש

מקי' אבא דשחרית נמשך מחי' או"א המזדווגים מעצמם ע"י רוחא דשביק המעלה מ"ן שלא על ידנו. וכ' הש"ש ז"ל אות ג' שאין תימה מתי מזדווגו או"א לכלי די"ל דהוא בקשע"ה ששם מזדווגים או"א וזו"ן לכלי ורוחא כנו' בדרו' הלילה עכ"ל. ולא הבנתי, הלא בלילה הוא באו"א וזו"ן הכוללים דיום שעבר, ובשכ"ט הגו' מדבר בק"ש רגילה שהוא בפרטות. וזו"ן דפרטות כ' הרש"ש בש"כ פ"ט הכלי שלהם הוא באהבה ע"ש. ואו"א הפרטים דשחרית, אפ"ל שהוא לפני הק"ש]. וא"כ אפ"ל שבכל זמן נמשך לז"א, בלי שום כונה מצידנו, חלק ממו' דקט' מזיווג התדירי הגו', כל זמן לפי בחינתו. ואנחנו ממשיכים התשלום וגם הגד', ע"י הק"ש. וזה נק' שהמו' נסתלקו ולא נשאר אלא פני' דאי' או גם מקי' וכו' כפי הזמנים, כלו' שהוא עתיד לקבל עתה מו' שעכשו נק' מסולקים ממנו, ולא יש בו אלא חלק מהקט' שלהם, וזה נק' מה שנשאר בו מהמו' שנסתלקו כי הוא מקבלם מהזיווג התדירי בלי שום דיבור או כונה מצדנו. וזו"ן לקו"ד לכאו' כמעט אמיתי ממש. ורשמתי עוד קצת מזה לפקו"ד על הסי' בהק' ק"ש דקרבות וא"ש את"ם.

ו. (ד"ו ע"ב) יא"י להמשיך ג' מיני שפע מג' ע"ב וכו'. ולא פי' באיזה

דרך מגיעה ההארה הזו לאו"א ודעת, כמו שפי' בה' ב' בעצמות הג' ע"ב. ולקו"ד גר' פשוט שבאותו הדרך עצמו נמשכה ג"כ הארה זו, דהיינו ע"י המזל. וז"נ משרוז"ל בסופ"ז דלילה צריך לכוון שאותם ג' היות דמילוי יודין העולין רי"ו אשר בדעת העליון מזל עי' הם משפיעים שפע גדול ביא"י שהם או"א ודעת שלהם והם מקבלים מאלו הג' היות ומושפעים מהם עכ"ל. וכונתו ודאי על השפע, ולא על העצמות שאותם מקבלת אי' בזיווג באחד ולא ביא"י, וקא' שמקבלים השפע הזה ממזל עי' והוא פשוט. **אלא** דלקוצר השגתי לא ידעתי למה לא נמצא כזה גם בשחרית בזיווג דהולדה שהוא ע"ד ההמשכה הזו, אלא שכאן ג' היות עם ה"ג, ושם שם ע"ב עם ה"ח, ולא הוצרך שם להמשיך בתחי' שפע ואח"כ העצמות כמו כאן ומאי שנא.

והותיקין מחזירים בכונתם וכו' כנז"ל, ומה תלוי זב"ז. וראיתי להש"ש ז"ל בפ"ג הגו' אות י"ד שהק' כעין זה ותי' שתורת המו' דחצות הוא לצורך זיווג דנפ"א דכד"ש ע"ש. ולא הבנתי מה ענין מו' דיעו"ל דחצות כמ"ש רז"ל, לזיווג הכד"ש וכל דבריו ז"ל שם אינם מובנים לי לקו"ד. שו"ר מ"ש הרא"ם זיע"א במע"א ד"פ ע"א ובב"א דקיי"ג ע"א וצריך לי ישוב להבין דבריו ז"ל.

ואמנם בקשע"ה שהזיווג הוא דיעו"ל דח"ל, ועי' בצו"ש דמ"ה שהוכיח שהם דכלי פני' השייכים לת"ש ע"ש, הנה בפ"ד דלילה כרו"ל שמסתלקים הנה"י דאי' מז"א ונכנסין בלאה עד ח"ל ולקחת גם כלים דרחל וכו'. וצ"ל איזה מו' היו בז"א שנסתלקו והלכו ללאה. ועי' בסוף דרו' שינוי התפי' שכרו"ל שבתתי' הלילה בק"ש דערבית לקחה לאה הארות המו' דו"ק דאי' ואחר ת"ע נסתלקו מז"א וחזרה לאה אב"א ובחצות הא' היו נכנסין בה הנה"י וכו' וכו' ע"ש. ולפ"ז צ"ל שהו"ק דמו' דאי' שנכנסו בת"ע וגרמו זיווג יעו"ל למעלה מהחזה, שזהו מו' ויעו"ל דכלי' פני', הם שייצאו מז"א ונכנסו בלאה, וזה בעצמו חזרת מו' דשחרית. אבל צ"ל שלפי משרו"ל בפ"ד דלילה הגו' שנה"י דאי' ארוכים כאורך לו"ר ביחד ולכן נעשו לו"ר פרי' א' ע"ש, משמע שלא דוקא הו"ק דאי' נכנסו אלא כל הנה"י. וזה ק"ק ג"כ שיותר ממה שחזרו לז"א במו"ע יבואו ללאה בלילה. ורצייתי לו' בדרך אפ' שמה שחזרו במו"ע הם מהמו' דפנים דשחרית, ומכ"ש המו' דאחו' דאפ"ל שבכלל לא נסתלקו, ומהמו' הללו שהיו בערבית נכנסו מו' דאחו' בלאה לנוסרה (ועי' ש"ש פ"ד דלילה אות מ"ח ודרו' ה' דתפילין אות ח'). (ועי' מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דרו' ד' דלילה).

ויש לדבר עוד בחזרות הגו' ובזיווגים שלהם. שכרו"ל בדרו' ב' דק"ש דיוצר שכפי ערך שלמות המו' דקט' שיש לז"א קודם ק"ש כפי ערך ההוא מושכין או"א מו' דזו"ן מלמעלה. ומפ' התם שאם היו לו מו' דקט' פו"מ דאי' ופני' דאבא, אז הו"ק דמו' הנמשכים מלמעלה הם

דמ"ה ע"ש. וכ"ז נר' מפו' בדברי רז"ל. שבמנחה, כרו"ל בק"ש דיוצר דרו' ג' שאע"פ שמסתלקים המו' אחר שחרית וכו' במנחה חוזרים המו' לבא וכו'. וכן בדרו' השינוי כ', אחר שנסתלקו בשחרית, בהגיע שעת המנחה חזרו הו"ק ע"ש. ובערבית, כ' בדרו' ג' הגו' וז"ל אמנם בלילה הם מסתלקים לגמרי וע"כ בת"ע צ"ל פ"א ק"ש וכו' ע"ש ובדרו' השינוי וכן בדרו' א' דלילה שכי' שבערבית ע"י הק"ש נכנסו הו"ק דמו' דאי' ובעמידה הו"ק דאבא אבל הג"ר דאו"א לא נכנסין כלל. והם דכלים דשחרית כנז"ל. ומדקא' נכנסו הו"ק, מכלל שהיו מסולקים. ואחר ערבית שבא קשע"ה נדבר מזה בע"ה בסמוך.

והנה רז"ל בדרו' ג' הגו' זכר הסתלקות וחזרה גם במו' שנמשכו בח"ל. וכ' שהמו' הגו' שנמשכו לזיווג יעו"ל מסתלקים אחר היות היום ברור וחוזרים בק"ש דקרבות עש"ב. ולקוצר השגתי לא ידעתי מה טיבה של חזרה זו, שאנחנו רואים שנשתנית משאר החרזות [שכולם בכלים הפני' ההם דשחרית שעבר ובכללם מו' וזיווג דיעו"ל הגו'] שיש להם זיווג, וכאן לא מצינו המשכת מו' וזיווג. כי מו' דק"ש דקרבות, כרו"ל בפני' בדרו' ג' הגו"ל שהם לצורך יעקו"ר שבעמידה. והן אמת שרו"ל כ"ש שבבוקר נסתלקו כל המו' דחצות ועתה צריך להמשיך מו' לצורך הזיווג המעולה יעקו"ר ממקום עליון חי' עתי' וכיון שהמו' נסתלקו והכל ריק א"א להמשיך כ"ז בפ"א ולכן קורין ק"ש דקרבות וממשיכים מו' מפני' א"א וגם מחזירים מו' דחצות ואח"כ ק"ש דיוצר מחי' עתי' לא כן הותיקין היו גורמים חזרת מו' דחצות בכח כונתם בלי צורך לק"ש ואח"כ בק"ש דיוצר יכולים להמשיך מחי' עתי' (ורשמתי מזה בק"ש דקרבות ד"ה כדי וכו'). ג"ז לא הבנתי לקו"ד כיון שסוף סוף מוכרחים אנחנו לב"פ ק"ש א"כ לאיזה צורך מחזירים מו' דחצות. ובפרט שלפי הגו"ל שיעו"ל דחצות הם דכלים פני' דיום שעבר, לא כן המו' דשחרית שלאחר הלילה הם מו' חדשים דיום אחר ואין הבחי' שוות. עי' נה"ש בהק' התורה. ומה א"כ שלהיות המו' דחצות נסתלקו והכל ריק א"א להמשיך וכו'